

BONA PAU

N.º 310 - Año XXVI

HOJA PARROQUIAL DE MONTUIRI

Diciembre 1978

QUE ES EL CONSELL DE PASTORAL

L'anterior Full de BONA PAU deixava clar que la Parròquia és cosa de tots els cristians. Ningú s'en pot desinteressar a no ser que abdiqui de la seva responsabilitat i maduresa. Una manera molt apropiada, i que es va fent camí a Mallorca, de mostrar això és el bon funcionament del Consell de Pastoral. Per entendre en què consisteix, vet aquí un esquema aproximat de quines són les seves característiques, avantatges, composició, perills, etc.

Si l'haguéssim de definir hauriem de dir que SIGNIFICA la comunió entre tots els membres de la Parròquia (sacerdots, monges, moviments, etc.), REPRESENTA tota la comunitat parroquial (tòthom ha de poder elegir lliurement el seu representant) i REALITZA la participació dels fidels en la responsabilitat de l'Església (si bé també hi ha altres maneres).

No hi ha normes concretes de quin pes tenen les seves deliberacions, ni les funcions que ha de fer ni els membres que el componen. Ara bé, seguint les orientacions del Concili i confiant en la madure-

sa dels seglars bé podem dir que el seu vot no ha de ser només de consulta o consell, sinó que és deliberatiu (guanya l'opinió del qui té més vots). Això mentre no es vagi contra ordres superiors del Papa, els bisbes o arxiprestats.

Entrem dins les competències del Consell el projectar la pastoral parroquial, cercar la millor manera d'anunciar l'Evangeli, revisar la vida de la Comunitat parroquial en tots els seus aspectes, recollir i impulsar iniciatives, tenir especial cura dels més necessitats, supervisar l'economia i administració parroquial. Com es veu, un camp ben ample.

Respecte de la composició cal distingir quatre estaments: a) membres de dret: sacerdots que tenen una tasca pastoral dins l'àmbit parroquial, b) Membres representatius de les diferents cases de monges, de grups o moviments parroquials (no necessàriament de cada un d'ells), c) Membres elegits per tots de manera democràtica. Aquets han de ser, al menys, la meitat de tots els altres, d)

(acaba a la darrera plana)

BONES FESTES

Com cada any, BONA PAU desitja a tots els montuïrers que aquestes festes de Nadal i d'Any Nou, siguin venturoses per a tots.

LA TESI DOCTORAL D'EN JOAN MIRALLES

**Entrevista amb el primer montuïrer que ha arribat
més amunt en el camp de les lletres**

Divendres passat, dia 24 de novembre, el nostre paísà i col·laborador de «BONA PAU» en Joan Miralles i Monserrat va llegir la seva tesi doctoral a la Facultat de Filosofia i Lletres de Mallorca. El tribunal, presidit pel rector magnífic de la Universitat Central de Barcelona, li va concedir la màxima qualificació: excel·lent cum laude per unanimitat. Així doncs, tant en Joan com Montuïri estam d'enhorabona. Tenim ja un doctor en filologia, la primera persona, que sapiguem, que ha arribat al punt més alt de la investigació dins aquest camp de les lletres. És amb gran satisfacció i orgull montuïrer que hem parlat amb ell d'aquesta tesi doctoral, que tant representa per al coneixement de la història dels nostres avantpassats.

—Joan, em pots dir de què tracta aquesta tesi?

—Bé, el títol exacte és *Un llibre de Cort reial mallorquí del segle XIV (1357-1360). Introducció, transcripció i estudi lingüístic*. Es tracta d'un estudi històric-lingüístic d'un dels llibres del nostre arxiu municipal. Aquest llibre conté trenta tres sumaris sobre causes criminals o fets delictius que hi hagué a la nostra vila des del 1357 fins al 1360. El contingut és molt variat: un esclau que roba unes tresors, una brega entre els germans Tapies i el Rector i el seu missatge, insults contra un tal Francesc Arnau dient-li: «fill de moro», fer una crida sense permís del batle, una brega entre un missatge i un esclau, una altra brega entre un tal Simon Carbonell, hortolà, i un jueu, de nom Moxi Sxiarin, una venda d'uns porcs que estaven empenyorats, un tal Bernat Benet és acusat per la dona Riera d'haver-li robat unes garbes, una brega entre en Bernat Tona i en Jacme Prats, ferrer sobre qüestions del deume, en Jacme Serra devora la possessió de Ses Donades ataca els seus germans amb una ballesta per qüestió d'interessos econòmics, i així fins arribar a 33 enquestes o sumaris.

—Quins són els valors o nivell general del teu estudi?

—Encara que aquest manuscrit tenguí un alt valor històric m'he dedicat a estudiar-ne més que res la llengua. En aquest

sentit crec que puc dir que es tracta d'un dels més importants sobre la llengua de Mallorca a l'edat mitjana. O almanco així ho han dit els membres del tribunal...

—Quins valors o aportacions té per a Montuïri?

—D'entrada he de dir que gràcies a aquest manuscrit podem conèixer molt bé la vida quotidiana del Montuïri del segle XIV, quan havien passat molts pocs anys de la famosa pesta negra del 1348 i de la batalla de Llucmajor, el 1349. Quan ho vaig llegir per primera vegada va ésser una cosa realment emocionant. Era com viatjar a través del temps i arribar al Montuïri de fa 600 anys, poder saber qui eren els seus habitants, com vivien, on eren les places, qui eren els eclesiàstics, el batle, els empleats de l'ajuntament, o Cort, que en deien aleshores, la divisió ètnica que hi havia entre cristians, d'escendents d'aquells primers repobladors catalans, els jueus, que formaven una comunitat d'una trentena de membres. En aquest cas fins i tot et podria dir els noms de tots ells. També hi havia esclaus... És interessant veure també la divisió que hi havia entre els ciutadans i els montuïrers pròpiament dits, dividits a la vegada entre habitants o habitants de mà major, mà mitjana i mà menor. I, sobretot, el que és curiós són els diàlegs, són d'una gran vivesa i no deixen res per verd. És una societat molt interessant la de l'època medieval.

—I des del punt de vista dels costums?

—Hi ha detalls molt reveladors. Surt, per exemple, una dona que no vol jurar perquè està embarassada. D'altra banda, dóna la impressió que la gent estava en peu de guerra. Ho tenien bo de fer barallar-se i per poca cosa agafaven l'espasa, el broquer (escut), la llança o el punyal i investien que era de veure, fins i tot els eclesiàstics donaven branca a les totes, i tantes coses que podríem dir!

—Com va ésser que pensares fer un estudi d'aquest llibre?

—Quan estudiava a Barcelona, la primavera del 1969, quan feia poc temps que havia llegit la meua tesi de llicenciatura sobre els malnoms de Montuïri, vaig re-

Noticiero local

TODOS LOS SANTOS

Día 1.—Como es tradición en la Festividad de Todos los Santos, numerosos vecinos honraron a sus antepasados visitando el Cementerio Municipal con objeto de depositar flores y preces ante las tumbas donde descansan los restos mortales de familiares y amigos. A la tarde se celebró en aquel lugar la Santa Misa con asistencia de muchos fieles.

FIELES DIFUNTOS

Día 2.—En la iglesia parroquial se rezaron los turnos de misas con motivo de la Conmemoración de los Fieles Difuntos. A la noche hubo misa funeral.

CONFERENCIAS

Organizadas por el P. S. O. E. local se celebraron unas conferencias sobre educación sexual dirigidas por doctores espe-

cialistas y otras personas no ajenas a esta importante cuestión.

EXCURSIONES

Un grupo de alumnos del Colegio de E. G. B. de nuestra villa disfrutaron de unos días de vacación y asueto en Alcudia. Les acompañaron sus profesores.

También el grupo excursionismo de la O. C. B. realizó una visita en bicicleta a distintos puntos de nuestra geografía municipal.

DOCTOR POR LA UNIVERSIDAD DE BARCELONA

A nuestro compañero en redacción Joan Miralles i Monserrat le fue concedida recientemente la máxima calificación académica con la lectura de su tesis doctoral en Filología Románica Hispánica. ¡Enhorabuena!

SANTA CECILIA

Día 26.—Con motivo de la festividad de Santa Cecilia, patrona de la música, honraron a su abogada quienes se inclinan en nuestra villa por esta afición y cultura. El Patronato de Música local programó una misa solemne a las doce de la mañana con sermón a cargo del párroco Sr. Lliteras; a la salida de misa concierto en la Plaza Mayor por la Banda de Música de Montuiri dirigida por el maestro Pedro Miralles con la interpretación de las siguientes obras: Así canta Aragón, El gall de Ripoll, Poeta y Aldeano, finalmente Krouger. A las ocho y media de la noche en la Iglesia concierto por la Coral de San Juan dirigida por D. Juan Company se interpretaron en la primera parte: Os olhos de Marianita, La pastora Caterina, Gaude Mater Polonia, Rossinyol, Oh, pastor feel, Ave Maria, Done'm l'aguinaldo; en la segunda parte: Sor Tomasseta, Lo que diu una cançó, Mateixa de Bunyola, A la ciutat de Nàpols, Copeo matencer, Aubada y La Balanguera. Al final de la buena actuación de esta coral del vecino pueblo de San Juan, y a petición del numeroso público asistente, cantó un plus. El Coro Parroquial intentó no restar brillanz al acto de forma voluntariosa con su participación. El concierto de la Banda de Música fue una pena no pudiera consumarse debido a la lluvia; todas las piezas que debían interpretarse eran estrenos que esperamos poder escuchar en mejor ocasión y si el tiempo no lo impide. ¡Por muchos años!

25 AÑOS ATRAS OCURRIO EN MONTUIRI

17 Diciembre 1953

Las obras de apertura de la calle Maestro Porcel y la entrada a las Escuelas, una vez concluida la escalinata que al final de esta calle da acceso a las mismas, han finalizado. Así los alumnos evitarán el peligro que supone el tener que ir por la carretera de San Juan.

bre unes fotocòpies que m'enviaven l'exsecretari don Bartomu Verger i mon pare, perque aprengué a llegir els documents de l'arxiu. Una de les fotocòpies contenia precisament part d'aquest llibre. De tornada a la vila ja m'hi vaig dedicar amb tota l'ànima, i fins avui, 9 anys de feina...

—Què ha suposat per a tu aquest doctorat, amb la màxima nota que et podien donar?

—Hi he fet molta feina, Gabriel, són molts milers d'hores. Però en definitiva no creguis que això ho hagi fet només per aquest títol. En realitat hagués pogut acabar aquesta feina bastants d'anys abans. Però he preferit esperar i que sortís més perfecte. Voldria que aquesta feina tengués continuïtat, que qualcú continués, que un dia arribés a terme la Història que Montuiri necessita. En definitiva, més que els títols acadèmics és necessari conèixer el nostre passat, les nostres arrels com a poble.

Joan, enhorabona i gràcies en nom de «BONA PAU» i de tot Montuiri.

Biel Gomila

H. Moll

DEPORTES

FUTBOL

Resultados correspondientes al mes de noviembre:

I REGIONAL

Arenas, 2 - Montuiri, 0

Montuiri, 2 - Lluçmajor, 1

Escolar, 2 - Montuiri, 0

Montuiri, 1 - Sineu, 1

Que es el Consell de Pastoral

(de la 1.ª plana)

Membres elegits pel Rector degut a especials competències o circumstàncies.

Com funciona? Aproximadament així: el presideix el Rector, s'anomena un secretari, pot haver-hi una Comissió permanent per casos urgents. Si sembla oportú es formen diferents grups (catequesi, economia, caritat, etc.).

El Consell en teoria és una gran realització de l'Església, però té els seus perills. Per exemple el Rector pot ser massa autoritari o, a la inversa, quedar-se al marge, pot tenir por del que decidiran els altres... Els membres seglars tal volta no tenen suficient preparació, o estan mancats d'iniciatives, o queden absorbits per les seves feines particulars, o són indiferents, o es divideixen en grups oposats...

Tant de bo que aquests i altres perills mai arribin a penetrar en el nostre Consell. Així tindrem una Parròquia madura i decidida a fer camí.

Miquel Lliteras

BONA PAU

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor: Joan Miralles Monserrat

Honorato Moll Ribas

Gabriel Gomila Jaume

Nota: Econòmicament esta publicació se sostiene gracias a las aportaciones de los feligreses con lo que se cubren los gastos de edición.

MOVIMIENTO PARROQUIAL

NUEVOS CRISTIANOS

Día 26:

— Antonio Verger Cerdá hijo de Bartolomé y Antonia.

— Gabriel Amengual Martorell hijo de Lorenzo y de Ana.

— Francisco Ferrer Ribas hijo de Francisco y de Francisca.

NUEVAS FAMILIAS

Día 18.—Gabriel Ferrer Arbona con Isabel Cerdá Bauzá.

Día 25.—Andrés Guardiola Nicolau con Catalina Mayol Fullana.

NUESTROS DIFUNTOS

Día 12.—Carmen Pardo Jiménez viuda de 90 años.

PLUVIÓMETRO

Mes de Noviembre:

Día 2 1,30 litros

Día 11 16,50 »

Día 19 1,20 »

Día 25 21,50 »

Día 26 6,80 »

Total: 47,30 »

LA VOZ DE LA IGLESIA

«NO SE PUEDE CALLAR MIENTRAS SE SIEMBRAN FALSEDADES»

Vivimos tiempos excepcionales en los que se están echando cimientos de futuro. Futuro que exige y propone un catolicismo de recia fe, de robusta y auténtica espiritualidad, de compromiso serio y personal, capaz de resistir y vencer la creciente tentación materialista de nuestra sociedad de consumo.

No son tiempos de silencios ni omisiones, de enfeudamientos ni quietudes, de permisivismos ni lugares comunes. ¿Es que se puede esperar o callar mientras se siembran falsedades y confusión; libertad adulterada con indisciplina; mientras la juventud, sorprendida e indefensa, es educada para un bienestar puramente material, y llevada a la corrupción, a la degradación, a la violencia y al olvido de Dios?».

(Mons. Dadaglo, Nuncio de S.S. en España).